

ARTHUR DEGEYTER — ARCHITECT

1919 – 2004

Een gevarieerd architecturaal oeuvre met esthetiek als constante¹

Celine Oosterlynck

Arthur Jozef Oscar Degeyter werd op 16 november 1919 geboren in Brugge. Hij was de zoon van Oscar Herman Degeyter en Marguerite Cathérine Marie Nyckles. Zijn vader was meubelmaker-schrijnwerker en ook zijn grootvader aan moeders kant oefende dit beroep uit. Hij woonde samen met zijn ouders en zijn zeven jaar jongere broer Jacques in Brugge.²

OPLEIDING

Na enkele jaren op de schoolbanken van het Atheneum in Brugge te hebben gezeten, volgde Degeyter zijn hogere jaren secundair aan de Academie voor Schone Kunsten in Brugge. Zijn leraar Henri Fonteyne toonde hem het werk van de Engelse architect Edwin Lutyens, die voor zijn villa's en tuinen grote waardering kreeg in Europa.

In 1937 startte Degeyter met een opleiding bouwkunde aan het Sint-Lucasinstituut in Gent.³ Opgestart in de negentiende eeuw vanuit een neogotische inspiratie en promotie verloor deze bouwstijl reeds in de jaren twintig aan belang. Het was zoeken naar een evenwicht tussen de eigen traditie en de moderne tijd.⁴ In de jaren dertig werd gekozen voor een modern traditionalisme, maar wees men een dogmatisch en internationaal modernisme af.⁵ Vooruitgang kan niet zonder kennis en respect voor het verleden. Het werk van Jozef Viérin in Brugge en Valentin Vaerwyck in Gent waren hierbij richtinggevend.

De wending naar het modernisme was de verdienste van broeder Urbain, die in die periode leraar was aan het Sint-Lucasinstituut. Zijn houding tegenover het modernisme was nogal tweeslachtig: enerzijds vreesde hij voor het anti-christelijk karakter van de nieuwe stroming, anderzijds werd hij er door aangetrokken. Ze dienden een traditionalisme aan

te houden bij het ontwerpen van kerken of landelijke villa's, maar voor hedendaagse gebouwen zoals stations, zwembaden en vlieghavens, waarvoor er geen voorbeelden voorhanden waren, mocht het modernisme aangewend worden. Broeder Urbain pleitte voor soberheid en rationaliteit, functionalisme, doelmatigheid en logische constructies. Hij stond open voor nieuwe materialen en de nieuwe vormgeving van het modernisme.⁶

Een ander aandachtspunt van broeder Urbain was de stedenbouw. Een specialisatie in de stedenbouw werd pas later aangeboden door het Sint-Lucasinstituut, maar in 1940, 1941 en 1942 werden al voordrachten over stedenbouw georganiseerd door de Studiekring van Sint-Lucas.⁷

Degeyter studeerde af als architect op 14 juli 1941 met grote onderscheiding.⁸ Het is niet onwaarschijnlijk dat het onder invloed van broeder Urbain was dat Degeyter na zijn studies nog een cyclus stedenbouw ging studeren in Ter Kameren (La Cambre) in Brussel. De lessen urbanisme werden op dat moment gegeven door Raphaël Verwilghen, een burgerlijk ingenieur en architect. Het was de enige cursus in België die de studenten moest voorbereiden op het opstellen van gemeente-, streek- en nationale plannen.⁹ Degeyter heeft deze opleiding echter niet kunnen afmaken, aangezien hij tegelijkertijd bij de Dienst Urbanisatie te Brugge werkte.¹⁰

Binnen de opleiding van het Sint-Lucasinstituut was het maken van schetsen van cruciaal belang. De schetsmethode van broeder Alfred was een methodiek om stapsgewijs te leren observeren en vat te krijgen op verhoudingen. In de laatste jaren moesten de studenten objecten, meubelen en tenslotte ook gebouwen vastleggen. Deze laatste fase was erop gericht het bouwkundig erfgoed te ontdekken. Deze

ARTHUR DEGEYTER — ARCHITECT

1919 – 2004

A diverse architectural oeuvre with aesthetics at its core¹

— Celine Oosterlynck

— Celine Oosterlynck

Arthur Degeyter

Arthur Degeyter

Arthur Degeyter

Arthur Degeyter

Arthur Jozef Oscar Degeyter was born on 16 November 1919 in Bruges. He was the son of Oscar Herman Degeyter and Marguerite Cathérine Marie Nyckles. His father was a cabinet-maker and joiner, and his maternal grandfather practiced this profession as well. He lived with his parents and his brother Jacques, who was his junior by seven years, in Bruges.²

EDUCATION

After having spent several years at the Atheneum in Bruges, Degeyter completed his senior years of secondary school at the Academy of Fine Arts in Bruges. His teacher Henri Fonteyne showed him the work of the English architect Edwin Lutyens, who received great acclaim in Europe for his villas and gardens.

In 1937 Degeyter began to study architecture at the Sint-Lucas Institute in Ghent.³ Inspired by the Gothic Revival, Sint-Lucas opened in the nineteenth century. The institute aimed to promote this style, but nevertheless, the Gothic Revival started to lose significance by the 1920s. At this point, a balance between our own tradition and modern times had to be found.⁴ Eventually modern traditionalism was chosen in the 1930s, but a dogmatic and international kind of modernism was rejected.⁵ Progress was impossible without knowledge or respect for the past. The work of Jozef Viérin in Bruges and Valentin Vaerwyck in Ghent were leading examples in this respect.

The turn towards modernism is on account of Brother Urbain, who was a teacher at the Sint-Lucas Institute at the time. His attitude towards modernism was quite ambiguous: on the one hand he feared the anti-Christian character of the new movement, on the other hand he felt attracted by it. They had to maintain traditionalism in their designs of churches or rural villas, but modernism was allowed to be used for contemporary buildings such as stations, swimming pools, and airports – constructions for which there were no examples available yet. Brother Urbain argued for austerity and rationality, functionalism, efficiency, and logical constructions. He was open to new materials and to the new design of modernism.⁶

Another focal point for Brother Urbain was urban planning. A specialisation in urban design was not available yet at the Sint-Lucas Institute, but in 1940, 1941 and 1942, the Study Circle of Sint-Lucas did already organise lectures on urban design.⁷

Degeyter graduated in architecture on 14 July 1941 with great distinction.⁸ It is not unlikely that it was due to the impulse of Brother Urbain that, after his studies, Degeyter went on to study another cycle of urbanism at La Cambre in Brussels. At the time lectures on urbanism were taught by Raphaël Verwilghen, a civil engineer and architect. It was the only course in Belgium that prepared students to draw municipal, regional, and national plans.⁹ However, Degeyter was unable to complete this training, as he was simultaneously working for the Urbanization Service in Bruges.¹⁰

schetsmethodiek bleef dan ook zijn waardering voor het on-roerend patrimonium prikkelen. Het op papier zetten van wat men ziet, is bovendien een oefening die nadien ingezet kan worden bij het ontwerpen, waardoor Degeyter heel zijn leven is blijven schetsen. Het is vooral dit observerend schetsen dat hem heeft gevormd, en niet de neogotiek.

Degeyters kennis over en waardering voor het onroerend erfgoed komt tot uiting in zijn vele verbouwingen en restauraties. Tijdens zijn opleiding werd daarnaast nadruk gelegd op de relatie tussen interieur en exterieur en op de toegepaste kunsten. Deze vorming, in combinatie met zijn grote persoonlijke fascinatie voor tuinen, was de voedingsbodem voor zijn oeuvre. Het idee van een Gesamtkunstwerk, een streven naar harmonie, bleef voor Degeyter het vertrekpunt. Het polariserend debat en de keuze tussen klassiek en modern ontweek hij. Voor hem moest architectuur authentiek zijn.

START BIJ DE FAMILIE VIÉRIN

Na het behalen van zijn diploma in 1941 liep Degeyter stage bij het architectenbureau van Jozef en Luc Viérin in Brugge. Jozef Viérin was actief op verschillende terreinen. Hij ontwierp landelijke woningen, openbare gebouwen, kerken en deed historische restauraties.¹¹ Hij was betrokken bij de wederopbouw van Nieuwpoort en Diksmuide.¹² Luc Viérin studeerde af in 1922 aan het Sint-Lucasinstituut in Gent en ging daarna aan de slag bij het architectenbureau van zijn vader. Hun werk was fris, een tikje Vlaams, met soms een Engels tintje.¹³ Die stijl was te wijten aan de invloed van het verblijf van Jozef in Engeland tijdens de Eerste Wereldoorlog. Na de dood van zijn vader in 1949 nam Luc diens rol volledig over.¹⁴

Bij Viérin leerde Degeyter het vak. Hij werkte onder andere mee aan tal van restauraties in het Veurnse: het stadhuis, het

Degeyter's sketch of the Sint-Lucas Institute, 1937

sketching was of crucial importance within the education of the Sint-Lucas Institute. Brother Alfred's approach to sketching followed a method of gradually learning to observe, while also starting to understand proportions. Students had to sketch objects and furniture, and eventually also buildings. This last phase served to discover their architectural heritage. This method of sketching therefore continued to stimulate Degeyter's appreciation for immovable heritage. The act of transferring what you see around you to paper is also an exercise that's useful during the design process. Therefore Degeyter continued to sketch throughout his life. It is mainly this observational sketching that shaped him as an architect, and not the Gothic Revival.

Degeyter's knowledge of and appreciation for immovable heritage is reflected in his many renovations and restorations. His education also emphasised the relationship between indoors and outdoors, and the applied arts. This formation, in combination with his own fascination with gardens, formed the breeding ground of his oeuvre. The idea of a *gesamt-kunstwerk*, a pursuit of harmony, always remained Degeyter's starting point. He avoided any polarising debate, and the choice between classic and modern. For him, architecture had to be authentic.

gerechtshof, het belfort, de Sint-Walburga en het Spaans Paviljoen. Ook hedendaagse ontwerpen waren hen niet vreemd: met Luc Viérin ontwierp hij de Place Reine Astrid te Doornik en een aantal huizen in de buurt van Doornik.¹⁵ Vooral in Degeyters beginperiode was de invloed van zijn leraar duidelijk merkbaar, o.a. de regionalistische opvatting van het Vlaams traditionalisme. Ook de eenheid tussen woning en tuin en een voorliefde voor zeer zwaar schrijnwerk in hevige kleuren zag je bij hem terugkomen.¹⁶

STEDENBOUW TIJDENS DE OORLOGSJAREN

In 1943 werd in Brugge een stedenbouwkundig bureau opgericht onder leiding van architect Robert Verbanck. Reeds in 1936 werden fusies van grote steden gelanceerd, maar Brugge stond toen niet op de lijst. De opdracht bestond uit de opmaak van urbanisatieplannen in functie van het project ‘Groot-Brugge’ en dit volgens de richtlijnen van het Commissariaat-Generaal des Lands Wederopbouw, opgericht onder leiding van Henry Van de Velde en Raphaël Verwilghen.

In 1943 kon Degeyter beginnen als architect en tekenaar. Hij kon in Brugge blijven, zodat hij een opeising om in Duitsland te gaan werken, kon vermijden. Na de bevrijding werd het commissariaat voor de heropbouw opgedoekt, en daarmee ook het bureau in Brugge. Het project ‘Groot-Brugge’ werd eveneens stopgezet en personen die hieraan hadden meewerkt werden beschuldigd van collaboratie en werden opgenomen in het ICSK (Interneringscentrum Sint-Kruis) – waar ook andere leden van het Vlaamsgezinde gezin Degeyter moesten verblijven.¹⁷ Arthur Degeyter verbleef er anderhalf jaar. Er ontstonden vriendschapsbanden die later resulteerden in bouwopdrachten. Dit verplicht verblijf is bepalend geweest voor zijn verdere loopbaan.

^[1] Research on the biography and oeuvre of Degeyter was conducted in 2006–2007 for a licentiate dissertation. Unless specified otherwise, the information in this essay is sourced from this dissertation: OOSTERLYNCK C., Leven en werk van Arthur Degeyter, architect (1919–2004), (UM), Ghent University, 2007.

^[2] Biography compiled with the help of Ivonne De Vriese and Rita Gesquièere, Degeyter's first wife and second wife.

^[3] KADOC, Registration lists Day classes (3.7/4.5.13.04).

^[4] VAN DE PERRE D., Op de grens van twee werelden: beeld van het architectuuronderwijs aan het Sint-Lucasinstituut te Gent in de periode 1919–1965/1974, Ghent, 2003, pp. 43–44.

^[5] Ibid., pp. 60–61.

^[6] Ibid., pp. 60–62.

^[7] Ibid., pp. 62–63.

^[8] Diploma Sint-Lucas, Dossier Orde van Architecten.

^[9] ARON J., La Cambre et l'Architecture. Un regard sur le Bauhaus belge, Brussels, 1982, pp. 49–50.

^[10] Unpublished research by a.o. Walter Barthier.

Arthur samen met zijn vader (r) en zijn grootvader (l).

In 1937 startte Arthur (rechts boven) een opleiding bouwkunde aan het Sint-Lucasinstituut in Gent, in 1941 studeerde hij af.

Het plan van het ouderlijk huis in Brugge, getekend in 1937.

Een tekening uit 1944 van de Graslei in Gent.

Met Michiel English in Oostenrijk.

Het ouderlijk huis in Brugge.

Het stadhuis van Oostduinkerke.

De jaren vijftig, samen met Michiel English en Antoine Van Hoestenberge in Arnhem.

Het huis van glaskunstenaar Michel Martens.

De Sint-Godelieveabdij 'Ten Putte' in Gistel.

ZIJN LOOPBAAN

Degeyter startte als zelfstandig architect in 1947. De familie Degeyter verhuisde naar Mariakerke bij Oostende en daar leerde hij zijn echtgenote kennen, Ivonne De Vriese. Na hun huwelijk in 1947 verhuisden beiden naar Lichtervelde. Daar kreeg hij zijn eerste grote opdracht, de verbouwing van het gemeentehuis. In de jaren vijftig verbouwde hij ook het gemeentehuis van Oostduinkerke, gecombineerd met een uitbreiding.

De eerste tien jaar van zijn carrière bouwde hij eerder klassiek georiënteerde woningen en was de invloed van zijn leermeester Viérin duidelijk te zien. De eerste moderne woning die Degeyter bouwde was wellicht die van Michel Martens, de glaskunstenaar die later veel glasramen zou ontwerpen en vervaardigen voor de kerken van Degeyter. De woning met atelier had grote ramen en een plat, hellend dak. Het was een persoonlijk ontwerp van de kunstenaar uit 1950 en werd uitgevoerd samen met Degeyter. Het zou onder invloed van Martens zijn geweest dat Degeyter twee jaar later ook op de Zeeweg in Sint-Andries kwam wonen.¹⁸ Hij bouwde er voor zichzelf een interessante woning, die later uitgebreid werd met een kantoorruimte.

Naast de bovenvermelde contacten uit Sint-Kruis, vormden ook de relaties van zijn vrouw Ivonne De Vriese een belangrijke impuls voor de start van zijn carrière. Degeyter bouwde woningen voor mensen uit hun kennissenkring en via de oom van zijn echtgenote, Henri Depuydt, werd hij geïntroduceerd in katholieke kringen. Depuydt was directeur van de Sint-Godelieveabdij Ten Putte die hem de opdracht gaf het complex in Gistel in fasen te transformeren. Later volgden ook werken aan de Sint-Godelieveabdij te Brugge en de verbouwing van het slot van Male tot de Sint-Trudoabdij.

Via Depuydt kwam Degeyter in contact met de geestelijke Michiel English, archivaris-bibliothecaris van het Bisdom Brugge, die als opdracht had het controleren en acceptabel maken van alle bouwplannen voor het bisdom. Met zijn hulp kreeg de architect heel wat opdrachten van het bisdom, waaronder verbouwingen en restauraties aan oude kerken en abdijen, maar ook kerken in nieuwbouw. De twee werden goede vrienden, die samen verschillende reizen ondernamen naar Duitsland, Oostenrijk en Italië om heel wat kerken en kloosters te gaan bezoeken.¹⁹ Michiel English was een fervent tegenstander van de neogotische stijl en omarmde de nieuwe tijd. Ook Filips De Cloedt, die Michiel English opvolgde als directeur van de Sint-Trudoabdij, werd een goede vriend die af en toe mee op reis ging.²⁰

Van 1950 tot 1956 werkte Degeyter een dag per week bij het meubelbedrijf Top-Mouton in Proven. Als zoon van de meubelmaker en architect kon hij zich toewijden op meubelcreatie en interieurelementen. Zijn inbreng in de groei van het bedrijf was aanzienlijk. Na deze samenwerking bleef hij zoveel mogelijk het vast meubilair voor zijn woningen ontwerpen en adviseerde hij zijn bouwheren bij de keuze van meubilair.

Degeyter kreeg veel religieuze opdrachten. In 1959 won hij samen met zijn medewerker Hendrik Scherpereel de derde prijs in de wedstrijd Pro Arte Christiana met het ontwerp voor een kerk in Mortsel.²¹ Naast de kerken en kapellen in bovenvermelde abdijen ontwierp hij de parochiekerk van Beernem, Assebroek, Oost-Rozebeke en Veurne en een privékapel voor de broeders van de Sint-Sixtusabdij te Westvleteren. Op het domein Groenhove bij Torhout bouwde Degeyter het vakantiecentrum Virgo Fidelis voor zusters, met allerlei recreatiemogelijkheden en een kapel. Dit complex was een hoogtepunt van zijn oeuvre.

START WITH THE VIÉRIN FAMILY

After graduating in 1941 Degeyter got an internship at the architectural firm of Jozef and Luc Viérin in Bruges. Jozef Viérin was active in various fields. He designed rural homes, public buildings, churches, and took care of historic restorations.¹¹ He was involved in the reconstruction of coastal cities Nieuwpoort and Diksmuide.¹² Luc Viérin graduated from the Sint-Lucas Institute in Ghent in 1922, and then got a position at his father's architectural firm. Their work felt fresh, a little Flemish, and sometimes revealed an English touch.¹³ This style was due to the influence of Joseph's stay in England during the First World War. After the death of his father in 1949, Luc took over his father's role completely.¹⁴

Degeyter mastered the craft at Viérin. He contributed to numerous restorations in and around Veurne: the town hall, the court of justice, the belfry, the Sint-Walburga, and the Spanish Pavilion. Contemporary designs were also no stranger to them: together with Luc Viérin he designed the Place Reine Astrid in Tournai, and a number of houses near Tournai.¹⁵ The influence of his teacher was especially noticeable during Degeyter's early days. The regionalist notion on Flemish traditionalism also influenced Degeyter. The idea of harmony between indoor living spaces and the garden also stayed with him, as well as a preference for heavy carpentry with bright colours.¹⁶

11. WITDOUCK G., *De architect JOZEF VIÉRIN (1872-1949) een monografie*, (unpublished dissertation), Ghent University, 1982, p. VI.

12. CONSTANDT L. (ed.), *Stenen herleven: III 'Kunstige Herstellingen' in Brugge 1877-1988*, Bruges, 1988, p. 220.

13. WITDOUCK G., *op.cit.*, p. 13.

14. CONSTANDT L. (ed.), *op.cit.*, p. 221.

15. Unpublished research by a.o. Walter Barthier.

16. Idem.

1955 – 1959

CENTRUM VIRGO FIDELIS, TORHOUT

Het bosrijk domein Groenhove was eigendom van de familie Vande Walle die er in de negentiende eeuw een jachtpaviljoen bouwde. In 1946 werden de gronden verdeeld onder negen erfgenamen. Het gebouw, met zware oorlogsschade, werd verhuurd aan jonge kunstenaars tot 1948. Door een schenking werd dertig hectare van het domein in de jaren vijftig eigendom van het bisdom Brugge. Het bisdom bouwde er vervolgens diocesanecentrum ‘Virgo Fidelis’, een vakantie-huis voor de kloosterzusters.

Het geheel bestaat uit drie vleugels. Het U-vormig volume ‘Vijverzicht met binnentuin’ gaat aan de zuidzijde over tot een overdekte, open gaanderij met zuilen. Aan de oostzijde bevinden zich twee parallelle slaapvleugels. Op de verdieping vind je een ruim zonneterras dat via een brede monumentale trap met de tuin is verbonden. De tuin sluit aan bij een vijver. Aan de noordzijde bevindt zich het deel *Beukenhof*, dat ontworpen werd als noviciaat met een kapel. Door een koepelgewelf kreeg het interieur een intieme sfeer die werd versterkt door een rosasvenster dat ontworpen werd door Michel Martens. De derde vleugel aan de westzijde is het *Bloemenpand* en werd geïnspireerd door de traditionele pandgangen van kloosters en abdijen rond een binnentuin met water. Degeyter koos voor een moderne vormentaal van glas en beton. De verticale geleiding van de ramen heeft affiniteiten met het raamtype van het klooster van Le Corbusier nabij Lyon (1957). Het plafond is niet vlak, maar kreeg een geritmeerde balkstructuur.

De zuidzijde van de pandgang is een gesloten muur, waartegen de kapel is gebouwd met ‘moefen’ bakstenen van de Ter Duinenabdij te Koksijde. Het grondplan van de kapel is een onregelmatige rechthoek met raamopeningen aan één zijde. De kegelvormige vensters met glasramen en de hoge plafonds geven het interieur een monumentale en bijzondere atmosfeer met paars licht. Aan de zuidwestzijde bevindt zich een hoge klokkentoren. Er werden ook kunstenaars betrokken bij dit project, zoals Fritz Kieckens, Michel Martens, Cyriel Maertens en Maurits Witdouck.

Met dit project toonde Degeyter zijn grote maturiteit, die zowel een verankering heeft in de traditie van de bouwkunst als in zijn assimilerend vermogen om vernieuwende tendensen op te nemen. Naast zijn voorliefde voor baksteen, maakte Degeyter hier ook gebruik van verschillende natuursteen-soorten, zoals markasiet, travertijn, leisteen, jura, Franse kalksteen en marmer. Er werd grote zorg besteed aan het schrijnwerk, de verlichting en het meubilair.

Vandaag is dit complex het Diocesaan Dienstenhuis Groenhove. Aan de toegang van het domein staat ook een conciërge-woning. Het geheel is gaaf bewaard gebleven en een van de opmerkelijkste realisaties uit de jaren vijftig in Vlaanderen.

Beschermd monument sinds 25 juni 2010.

M.D.

1955 – 1959

VIRGO FIDELIS CENTRE, TORHOUT

The woody domain Groenhove was owned by the Vande Walle family, who built a hunting pavilion on it in the nineteenth century. The land was divided among nine heirs in 1946. The building, which had gotten severely damaged during the war, was rented out to young artists until 1948. Thirty hectares of the domain became property of the diocese of Bruges in the 1950s through a donation. The diocese then built the diocesan centre Virgo Fidelis, a holiday home for nuns.

The building consists of three wings. The U-shaped volume *Vijverzicht* (‘Pond View’) with a courtyard transitions towards the south side into an open, roofed over gallery with columns. At the east side there are two parallel sleeping quarters. On the first floor you will find a spacious sun terrace connected to the garden via a wide, monumental staircase. The garden connects to a pond. At the north side is the part called *Beukenhof* (‘beech court’) that was designed as a novitiate with a chapel. A domed vault gives the interior an intimate atmosphere, enhanced by a rose window designed by Michel Martens. The third wing at the west side is called *Bloemenpand* (‘flower house’), and was inspired by the traditional cloister aisles of monasteries and abbeys around a courtyard with water. Degeyter opted for a modern design with glass and concrete. The vertical articulation of the windows reminds of the windows of the monastery of Le Corbusier near Lyon (1957). The ceiling isn’t flat, but has a rhythmic beam structure.

The south side of the cloister aisle consists of a closed wall, against which the chapel was built out of bricks called “Brugse moef” – a traditional hand moulded, clay brick – from the Ter Duinen Abby in Koksijde. The chapel’s floor plan is an irregular rectangle with windows on only one side. The conical windows with stained glass, and the high ceilings lend the interior a monumental and special atmosphere with purple light. At the south-west side stands a high bell tower. Several artists were also involved in this project, such as Fritz Kieckens, Michel Martens, Cyriel Maertens, and Maurits Witdouck.

With this project Degeyter showed his maturity, which was rooted in traditional architecture, and in his assimilative capacity to absorb innovative tendencies. In addition to his predilection for brick, Degeyter also used various types of natural stone, like marcasite, travertine, slate, jura, French limestone, and marble. A lot of care went into the joinery, lighting, and furniture.

Today this building complex is the Diocesaan Dienstenhuis Groenhove (‘diocesan services house Groenhove’). There is also a janitor’s house at the entrance of the domain. It has been preserved perfectly, and it is one of the most remarkable realisations in the fifties in Flanders.

Protected monument since 25 June 2010.

M.D.

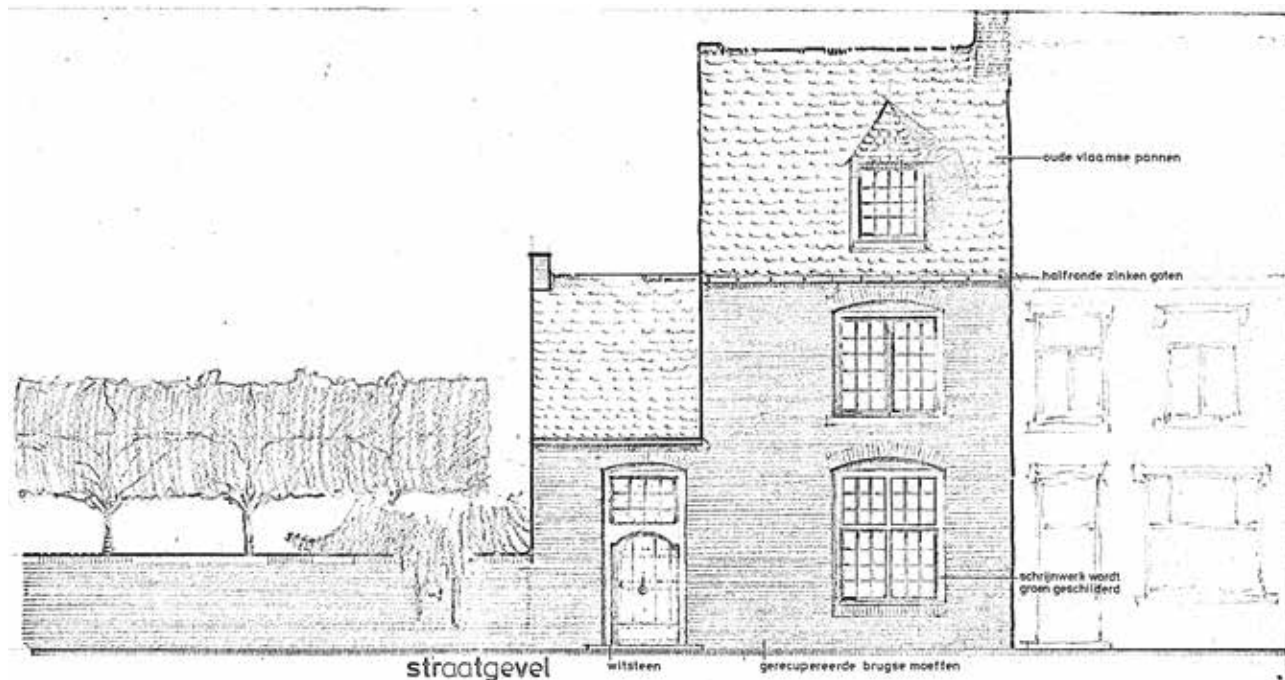
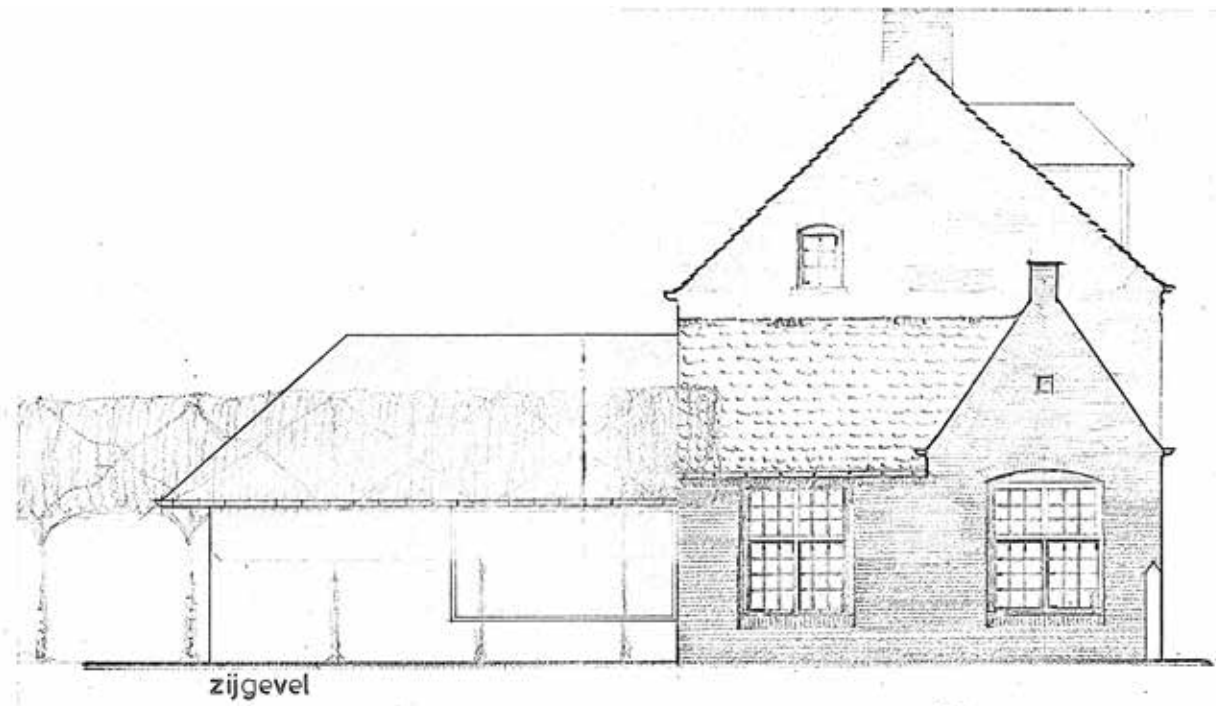

Woudcasteele
Huisman

Mr U. VANDE CASTEELE. HERSTELLING WONING
ROLLEGEMSTRAAT AALBEKE.

